

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

27. 10. 2017

PRIMLJENO

Broj: Revt 413/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Jasenke Žabčić članice vijeća, Marine Paulić članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Dragana Katića člana vijeća i Mirjane Magud članice vijeća, u stečajnom predmetu nad dužnikom Varaždin Airport d.o.o. u stečaju, Varaždin, Mihovila Pavleka Miškine 72, OIB 32705998916, odlučujući o reviziji stečajnog vjerovnika Winair d.o.o., OIB 86159887081, Varaždin, Svilaraska 2, kojeg zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu Sevšek & partneri u Varaždinu, i to Vlado Sevšek i Maja Tkalčec, odvjetnici u Varaždinu, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3102/17-3 od 1. lipnja 2017., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-32/15-67 od 18. travnja 2017., u sjednici održanoj 3. listopada 2017.,

riješio je:

Odbacuje se revizija stečajnog vjerovnika kao nedopuštena.

Obrazloženje

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3102/17-3 od 1. lipnja 2017. odbijena je žalba stečajnog vjerovnika kao neosnovana i potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-32/15-67 od 18. travnja 2017. kojim je odbijeno potvrditi imenovanje stečajnog upravitelja Tomislava Đuričina iz Varaždina, te je uskraćena potvrda novoimenovanom stečajnom upravitelju Tomislavu Đuričinu.

Protiv drugostupanjskog rješenja stečajni vjerovnik je podnio reviziju na temelju odredbe čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP). Predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske usvoji reviziju, preinači pobijano rješenje na način da usvoji žalbu stečajnog vjerovnika i potvrdi imenovanje stečajnog upravitelja Tomislava Đuričina, podredno ukine drugostupanjsko rješenje i predmet vrati tom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije dopuštena.

U slučajevima u kojima je ne mogu podnijeti prema odredbi čl. 382. st. 1. ZPP, stranke mogu podnijeti izvanrednu reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 2. ZPP).

Prema st. 3. tog članka u izvanrednoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U povodu revizije iz čl. 382. st. 2. ZPP revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose (čl. 392.a st. 2. ZPP).

U tom smislu revident postavlja slijedeće pitanje:

- Da li je prema objektivnom testu nepristranosti, pri čemu treba utvrditi nudi li konkretna osoba dovoljno jamstva kako bi se isključila svaka legitimna dvojba glede njene nepristranosti, za izuzeće dovoljno da je izabrani stečajni upravitelj upravitelj u više stečajnih, odnosno predstečajnih postupka u kojima se pojavljuju društva povezana sa stečajnim vjerovnikom koji je predlagao izbor stečajnog upravitelja?

- S obzirom da je stečajni upravitelj jedno od tijela stečajnog postupka, da li bi uvjet za izuzeće stečajnog suca ili stečajnog upravitelja iz čl. 20. st. 3. Stečajnog zakona, u svezi sa čl. 71. st. 1. t. 7. Zakona o parničnom postupku bili ispunjeni ukoliko bi stečajni sudac sudio u više predmeta u kojima se javljaju društva povezana s jednim od stečajnih vjerovnika?

Revident navodi da postoji različita praksa sudova vezano uz tumačenje objektivnog testa nepristranosti i razloga za izuzeće suca, odnosno stečajnog upravitelja, u sličnim situacijama. Također navodi da je moguće i dalje različito tumačenje predmetnih zakonskih odredbi jer se radi o odredbi čl. 20. st. 3. Stečajnog zakona u svezi sa čl. 71. st. 1. toč. 7. Zakona o parničnom postupku Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14) koja nedvojbeno izaziva dvojbe u praksi.

U sadržaju revizije nema određeno naznačenih podataka iz kojih bi se sa sigurnošću moglo zaključiti da bi u istoj ili sličnoj pravnoj stvari postojale različite (konkretno) odluke drugostupanjskih sudova, a niti da bi pobijana drugostupanjska odluka, u odnosu na postavljena pitanja, bila nepodudarna s nekom revizijskom odlukom.

Međutim, za dopuštenost izvanredne revizije u takvom slučaju nije dovoljno samo navesti da se zbog toga što revident ima različito pravno shvaćanje od onoga koje je zauzeto u

pobijanoj presudi može očekivati različita praksa drugostupanjskih sudova o tim pravnim pitanjima. Naprotiv, u reviziji se moraju iznijeti argumenti za tezu da je riječ o pitanju o kojem bi praksa drugostupanjskih sudova mogla biti različita i to takvi koji će uvjeriti revizijski sud da postoji visok stupanj vjerojatnosti da će se, osim onog pravnog shvaćanja zauzetog u pobijanoj odluci, o istom pravnom pitanju u budućnosti pojaviti drugostupanjske odluke u kojima će biti zauzeto drugačije pravno shvaćanje. Pored ukazivanja na nedostatke tumačenja iz pobijane odluke revident mora iznijeti jednu ili više interpretativnih varijanti koje je prema njegovom mišljenju trebalo primijeniti i koje će drugostupanjski sudovi u budućnosti vjerojatno primjenjivati, obrazlažući pritom zašto bi pravno shvaćanje za koje on smatra da bi u konkretnom slučaju trebalo biti zauzeto moglo biti jedno od njih.

U konkretnom slučaju revident iznesenim paušalnim navodima u reviziji nije uvjerio ovaj sud o očekivanoj različitoj praksi drugostupanjskih sudova o pitanjima zbog kojih je podnio reviziju, pa se postavljena pravna pitanja ne mogu smatrati važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

Naprotiv, ako su u izvanrednoj reviziji izloženi razlozi u kojima revident iznosi samo svoje prosudbe o potrebi za odgovorima na određena pravna pitanja, a zapravo tako samo izražava neslaganje s pobijanom drugostupanjskom odlukom, kao što je to u ovom slučaju, tada valja zaključiti da to nisu razlozi iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP koji bi u cilju ujednačavanja sudske prakse opravdavali intervenciju revizijskog suda.

Prema tome, podnesena revizija ne sadrži razloge iz čl. 382. st. 3. ZPP koji moraju biti određeno izloženi, stoga ne ispunjava zakonom propisane pretpostavke za dopustivost izvanredne revizije, koje prema odredbi iz čl. 382. st. 2. i 3. ZPP moraju biti kumulativno ispunjene.

Iz tih je razloga revizija nedopuštena, slijedom čega je, primjenom odredbe čl. 392.b st. 2. ZPP, valjalo riješiti kao u izreci.

Zagreb, 3. listopada 2017.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

